

حکم شاه طهماسب ثانی

(مهر: بنده شاه ولایت طهماسب، ۱۱۳۵)

حکم جهان مطاع شد آنکه ایالت و شوکت پناه حشمت و جلالت دستگاه عالیجاه
امیرالامراء العظام شمساً للایالة والشوكة والحشمة والجلالة والاقبال محمدقلی خان سعدلو بیگلربیگی
الکای چخور سعد به شفقت شاهانه سرافراز گشته بدانند که چند روز قبل ازین به موجب رقم اشرف
علیحده مقرر فرموده ایم که آن عالیجاه جمعی از قشون خود را به سرکردگی یکی از خویشان خود یا
معتدی بزودی زود بر سر قلعه ماکو فرستد که به اتفاق حاکم نخجوان و چورس قلعه مزبوره را

استرداد نمایند و مکرر در آن باب تأکیدات کرده فرموده‌ایم که خدمت مذکور را از آن عالیجاه می‌خواهیم و در نخجوان جهت حصول امر مزبور توقف فرموده‌ایم. و اراده‌ی خاطر اشرف آن است که انشاء الله درین وقت از بلده‌ی نخجوان حرکت فرماییم، چرا آن عالیجاه در آن باب تغافل و کوتاهی می‌نماید و چرا تا حال به نهج مقرر به عمل نیاورده و اهمتامی که باید در آن باب نمی‌کند و به حکام نخجوان و چورس تأکیدات بلیغه فرموده‌ایم که بزودی زود متوجه خدمت مذکور گردند. می‌باید آن عالیجاه بعد از اطلاع بر مضمون رقم مطاع بنحوی که مقرر فرموده‌ایم در کمال استعجال قشون روانه و اهمتامات بلیغه به عمل آورد که خدمت مذکور در نهایت زودی به انجام رسد و در عقده‌ی تعویق نماند که می‌خواهیم از نخجوان حرکت فرمائیم و منتظر امر مذکوریم و باید زیاده از آنچه لازم باشد در آن باب اهمتام به عمل آورد و مسامحه نورزد که مورد بازخواستهای عظیمه خواهد شد و از فرموده تخلف نورزد. تحریراً فی شهر ربیع‌الاول سنه ۱۱۳۶.